

3. Maslow, A. H. (1943). «A theory of human motivation». *Psychological Review*. 50 (4): 370–396. CiteSeerX 10.1.1.334.7586. doi:10.1037/h0054346
4. McClelland, D. и Burnham, D., *Power is the Great Motivator*, Harvard, 1977, 2001.
5. Taylor, F. (1947с), *The Principles of Scientific Management*, Harper, New York, NY
6. Ke, W., Tan, C-H., Choon-Ling, S., Kwok-Kee, W. (2012). Inducing Intrinsic Motivation to Explore the Enterprise System: The Supremacy of Organizational Levers. *Journal of Management Information Systems*, 29(3), 257–290. <https://doi.org/10.2753/MIS0742-1222290308>.
7. Rusetski, A. (2011). Getting Proactive: Cultural And Procedural Drivers Of Managerial Motivation To Act. *Journal of Business & Economics Research*, 9(1), 111–120.
8. Chromjakova, F. (2016). The Key Principles of Process Manager Motivation in Production and Administration Processes in an Industrial Enterprise. *Journal of Competitiveness*, 8(1), 95–110.

ЛУЧКО М. Р.

доктор економічних наук, професор

КАЧАН А. Ю.

здобувач другого (магістерського) рівня
Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль, Україна

АКТ ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ ПЕРЕВІРКИ, ЯК НОСІЙ ПЕРВИННОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПОРУШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

При дослідженні податкових злочинів, важливу роль відіграє аналіз та оцінка акту документальної перевірки. Задля вирішення податкових правопорушень, документація, що надходить до слідства, переважно надходить не в повному обсязі та з не відповідністю до встановлених вимог. Саме такі недоліки у документах мають вплив на якість дослідження правопорушень, та що, як наслідок спричиняє рішення про відмову та незаконному закритті такої справи.

Тому в результаті завершення документальних перевірок, посадовими особами податкових органів та органів податкової міліції, складається акт про проведення перевірки [1]. Акт перевірки складається із фактів правопорушень, що були виявленні згідно податкового законодавства, із зазначенням посилань на здобуті докази в ході документальної перевірки [3].

Такими доказами вважають: письмові докази, з боку посадових осіб та працівників підприємства, письмові висновки спеціалістів, які були залученні в процесі перевірки; речові докази, а саме майно та документація, що є обставиною порушення чинного законодавства; документи та засоби ідентифікації та інші предмети, які являються засобом виявлення та встановлення осіб, що вчинили правопорушення [4].

Акт перевірки складає:

1. дані стосовно платника податку, що перевіряється, а саме повне найменування організації;
2. період діяльності організації, в який здійснювалась проведена перевірка;
3. дані щодо реєстрації платника податку, юридична та фактична адреса місцезнаходження організації згідно із статутними документами;
4. дані щодо наявних ліцензованих видів діяльності

5. відомості про види діяльності організації;
6. дані щодо наявності розрахункових рахунків в банках;
7. відомості щодо розміру статутного капіталу;
8. дані про надання в органи бухгалтерської звітності та сплати по платежах в бюджет.[2].

Також в акті документальної перевірки мають деталізовано викладатися дані щодо виявлених в результаті перевірки правопорушень податкового законодавства, порядок ведення доходів та витрат, грошових операцій з бухгалтерської звітності, що перевіряється, дані, що пов'язані з обчисленням та сплатою податків у бюджет, а також фактичні дані, що були встановленими в процесі перевірки [2].

При вивченні викладу інформації в акті, перевіряючий має звернути свою увагу на повноту та об'єктивність викладених фактів порушення податкового законодавства, яке повинно базуватись на результатах перевірки усіх первинних документів, що мають пряме відношення до документації такої перевірки [1].

В зазначеному акті повинні відображатись усі суттєві обставини, які належать до виявленого злочину чи правопорушень [3].

Таким чином, матеріали, що надходять слідчому, за результатами документальної перевірки, повинні оцінюватись ним за наступними критеріями:

1. наявність відповідного приводу до порушення кримінальної справи;
2. наявністю достатніх даних щодо податкового злочину для прийняття рішення про порушення податкового законодавства;
3. наявність обставин, які виключають провадження по даній справі [1].

Приводом до порушення кримінальних справ, що передбачені статтею 212 КК України, можуть являтися матеріали перевірки платника податку, який повинен мати наступні документи: письмове повідомлення щодо факту порушень податкового законодавства, яке надійшло в органи податкової служби; пояснення платника податку; акт документальної перевірки дотримання податкового законодавства; квитанції, що несуть інформацію про строки подання платником податку податковому органу декларацій; матеріали попередніх перевірок платника податку із зазначеним виявлених раніше порушень податкового законодавства, їх причини та інші документи в тому числі, розрахунки, що свідчать про внесені платником податку неправдивих даних [4].

Список використаних джерел

1. Василенко С.Ю. Викриття злочинів у сфері оподаткування: [монографія] / С.Ю. Василенко. – К.: Просвіта, 2010. – 400 с.
2. Задорожний О.С. Криміналістична характеристика ухилень від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів та основні положення їх розслідування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук / О.С. Задорожний. – Харків, 2006. – 18 с.
3. Закон України від 30 червня 1993 року “Про організаційно-правові основи боротьби зі злочинністю” // Відомості Верховної Ради України. – № 35. – 358 с.
4. Заросинський Ю. Запобігання злочинам: деякі питання теорії і практики / Ю. Заросинський, І. Рощина // Право України. – 2013. – № 10. – 78–82 с.
5. Лучко М.Р. Контроль якості внутрішнього аудиту підприємств в умовах євроінтеграційних процесів. Бізнес Інформ. – 2015. – №7. – С. 229–234.